

Ders 4

LESSON 4

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Tanrı Dünyayı Nasıl Yarattı

HOW GOD MADE THE WORLD

Yaratılış 1

Dinleyici dostlarımız, sizlere **esenlik** olsun! Kendisinin ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu doğruluk yoluna boyun eğmesini ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını isteyen esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere sizler ile tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Tanrı'nın peygamberlerinin **melekler ve Şeytan** ile ilgili yazdıklarını okuduk. Tanrı'nın başlangıçta onlara melekler adını vererek milyonlarca ruh yarattığını öğrendik. Melekler arasında bir tanesi diğerlerinden daha zeki ve daha güzeldi. Bu meleğin adı, Lüsifer'di. Ancak her şeye rağmen öyle bir gün geldi ki, Lüsifer, yüreğinde kendisini yüceltti ve Tanrı'yı küçük görerek O'nun yerini almak istedi. Aynı zamanda, diğer meleklerin çoğu da günah işleyen Lüsifer'i işlediği bu günahı izlemeyi seçtiler. Böylece, Kendisine karşı baş kaldıranları hoş göremeyen Tanrı Lüsifer'i ve kötü melekleri kutsal huzurundan attı. Lüsifer'in adı, *Düşman* anlamına gelen *Şeytan* olarak değişti. Tanrı, Şeytan'ı ve meleklerini kovduktan sonra, onlar için, sonsuza kadar tükenmeyecek olan cehennem ateşlerini yarattı. Ve tanrı bir gün Şeytan'ı ve tüm onu izleyenleri bu ateşe atacaktır. Ama Şeytan henüz cehenneme atılmamıştır. Şeytan dünyadadır, kendisi ile birlikte mahvolmaları için elinden geldiğince çok sayıda insanı aldatmak istemektedir.

Bugün Peygamberlerin Yazıları hakkındaki dördüncü dersimizi işleyeceğiz. Tevrat'ın *Yaratılış* olarak adlandırılan ilk kitabın birinci bölümündeki ilk iki ayette şöyle yazılıdır: “Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklar ile kaplıydı.” (Yaratılış 1:1, 2)

Başlangıçta Tanrı önce göğü ve yeri yarattığı zaman yeryüzünde canlı hiç bir şey yoktu. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu ve her yer karanlık ile kaplıydı. Yalnızca Şeytan ve melekleri vardı. Ama Tanrı, Tanrı'yı tanıma, O'nu sevmeye, ve O'na sonsuza kadar itaat etme kapasitesine sahip insanlar yaratmayı planladı. Ancak Tanrı, insanı yaratmadan önce insanın gerçek bir refah içinde yaşayabileceği güzel bir dünya yapmayı tasarladı. İşte bugün, Tanrı'nın, yaratmayı planladığı insanlar için **dünyayı nasıl yarattığını ve hazırladığını** göreceğiz.

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın dünyayı nasıl yarattığı hakkında neler söyler? “RAB, yeri, göğü ve bütün canlıları altı günde yarattı.” (Mısır'dan Çıkış 20:11) Şimdi Tanrı'nın bu altı günde ne yarattığını görmek için Tevrat'ın ilk bölümüne bakalım.

1.) Kutsal Yazılar, ilk gün hakkında şöyle der:

“Tanrı’nın Ruh’u suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, ‘Işık olsun’ diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı, ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa, ‘Gündüz’, karanlığa, ‘Gece’ adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.” (Yaratılış 1:2-5)

Böylece, ilk gün Tanrı şöyle buyurdu, “Karanlıkta **ışık** olsun!” Tanrı, göklerde büyük bir topa benzeyen yeryüzüne, her yirmi dört saatte bir ekseni üzerinde dönmesini buyurdu. On iki saat gün ışığına ve on iki saat geceye sahip olmamızın nedeni budur. Tanrı, ilk günde ışığı karanlıktan ayırmak ile ne kadar büyük bir iş yaptı!

2.) Kutsal Yazılar, ikinci gün hakkında şöyle yazar:

“Tanrı, ‘Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın’ diye buyurdu. Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. Kubbeye ‘Gök’ adını verdi.” (Yaratılış 1:6-8)

Tanrı, ikinci günde *atmosfer* olarak adlandırdığımız **yeryüzünün çevresindeki göğü yarattı**. Atmosfer, dünyayı çevreleyen gökyüzüdür ve soluduğumuz havayı içerir. Bu sözünü ettiğimiz atmosfer herkesi ve her şeyi güneşin sıcaklığından ve diğer pek çok afetten korur. Tanrı’nın ikinci günde yarattığı bu gökyüzü olmasaydı, insan yeryüzünde yaşayamazdı.

3.) Üçüncü günde Tanrı, **denizi, karayı ve bitkileri** yarattı. Kutsal Yazıların ne dediğine kulak verelim:

“Tanrı, ‘Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün’ diye buyurdu ve öyle oldu. Kuru alan, ‘Kara’, toplanan sulara ‘Deniz’ adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. Tanrı, ‘Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsın’ diye buyurdu ve öyle oldu. Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.” (Yaratılış 1:9-11, 13)

Böylece, üçüncü günde, Büyük Tasarımcı Tanrı, her biri kendi meyve ve tohumunu veren binlerce farklı türdeki ağaçlar ve bitkiler ile birlikte denizleri ve nehirleri yarattı. Tanrı’nın yarattığı lezzetli yiyecekler ne kadar da çeşitliydi: mangolar, muzlar, Hindistan cevizleri, karpuzlar, domatesler, kabaklar, havuçlar, piriç, akdarı, yer fıstığı ve diğer binlerce çeşit yiyecek! Ve Tanrı, yarattığı her şey ile ilgili olarak şöyle dedi: *“İyi oldu!”* Tanrı’nın yarattığı ve yaptığı her şey iyi, harika ve mükemmeldir! Daha önce, Tanrı’nın yapamayacağı tek bir şey olduğunu görmüştük. Tanrı kötü olanı yapamaz, çünkü **Tanrı iyidir!**

Bazılarımızın aklından belki şu sorular geçebilir: “Eğer Tanrı iyi ise, o zaman dünya neden kötülük ve çekişme ile dolu? Tarlam bu yıl neden iyi ürün vermedi? Çocuğum neden hasta? Eğer Tanrı iyi ise, insanlarda neden kötülük meydana geliyor?” Bu sorular gerçekten önemli sorulardır ve Kutsal Yazılar bize, ilerdeki derslerde bu konularda tatmin edici yanıtlar vereceklerdir. Bizler yine de bugün için şu önemli gerçeği aklımızda tutmak ile yetinelim: Tanrı iyidir ve bu gerçeğin bir sonucu olarak **Tanrı’nın yarattığı her şey iyiydi**.

Bir an duralım ve **Tanrı’nın iyiliği** üzerinde düşünelim. Biraz önce, Tanrı’nın üçüncü günde ağaçları nasıl yarattığını işittik. Tanrı’nın ağaçları **neden** meyveleri ile yarattığını biliyor musunuz? Tanrı’nın meyvelere ihtiyacı mı vardı? Güzel meyveler ile dolu ağaçları Kendi açlığını gidermek için mi yarattı? Hayır! Yaratan Tanrı asla acıkmaz ve hiç bir şeye

ihtiyacı yoktur. O zaman Tanrı ağaçları neden yarattı? Kutsal Yazılar bize **iyi olan** Tanrı'nın her şeyi, altıncı günde yaratmayı planladığı **insan için** yarattığını gösterirler.

Tanrı'nın iyiliğinin farkında mısınız? Harika bir kokusu olan bir mangonun tadını alabilir ya da güzel kokan bir çiçeği koklayabilir ve Tanrı'nın iyiliğini görmezden gelebilir misiniz? Bir ağaç gördüğünüz zaman onu sizin için Yaratana teşekkür etmeden durabilir misiniz? Ağaçların olmadığı bir yaşam korkunç olurdu! Yemek pişireceğimiz zaman yakacağımız ateş için odun ya da bir tekne veya ev inşa etmek için kerestemiz olmazdı. Sıcak bir günde dinlenmek için sığınacak bir gölge ya da çay ve ilaçlar için yapraklar bulamazdık. Ağaçlar olmasaydı yaşamak imkansız olurdu. Ve ağaçlar, Tanrı'nın bizim mutluluğumuz için yarattığı binlerce iyi şeyden yalnızca bir tanesidir. Tanrı, İyiliğinin farkında olmamızı ister. Peygamber Davut, Mezmurlar'da bu konu ile ilgili olarak şunu yazdı: *“Tadın ve görün Rab ne iyidir.”* (Mezmunur 34:8) ama şimdi artık zamanımız sona ermeden önce, bugünün dersine devam etmemiz gerekiyor.

4.) Dördüncü günde Tanrı şöyle dedi: *“Gökkubbede geceyi gündüzden ayırarak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereceksin.”* (Yaratılış 1:14) Tanrı sadece buyurdu ve gökyüzünde **güneş, ay ve yıldızlar** var oldular. Tanrı başka bir söz söyledi ve yeryüzü güneşin etrafında dönmeye başladı. Tanrı tekrar konuştu ve ay yeryüzünün etrafında dönmeye başladı.

Tanrı dünyadaki her şeyi yaratmak için ne kullandı? Kutsal Yazılar bu konuda ne der?

“Evrenin Tanrı'nın buyruğu ile yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu anlıyoruz.” (İbraniler 11:3) *“Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta O, Tanrı ile birlikteydi. Her şey O'nun aracılığı ile var oldu, var olan hiç bir şey O'nsuz var olmadı.”* (Yuhanna 1:1-3)

Daha önce Tanrı'nın birinci günde sadece **konuştuğunu** ve *“Işık olsun!”* dediğini ve ışık olduğunu okuduk. Tanrı üçüncü günde, *“suları birbirinden ayıran bir kubbe olsun!”* **dedi** ve sular birbirinden ayrıldı. Tanrı üçüncü gün tekrar **konuştu** ve var olmasını söylediği her şey var oldu. Ve bu durum böylece devam etti. Bu nedenle şimdi düşünelim; Tanrı dünyada var olan her şeyi yaratmak için ne kullandı? Tanrı, **Sözü'nden** başka hiç bir şey kullanmadı! Yaptığı tek şey konuşmaktı ve söylediği her şey var oldu. Tanrı her şeyi Sözü aracılığı ile yarattı. Ve Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın Sözü aracılığı ile yalnızca her şeyi yaratmakla kalmadığını, aynı zamanda **O'nun güçlü Sözü** aracılığı ile her şeyi **bir arada tutarak koruduğunu** da bildirir. Ayın ve yıldızların gökyüzünde belirlenmiş oldukları yerlerde durmalarını sağlayan da Tanrı'nın Sözü'nün gücü sayesinde. Güneşin her gün belirlenen saatlerde doğması ve batması Tanrı'nın buyruğu ile gerçekleşir. Bir düşünün, eğer güneşin yarın doğup doğmayacağını bilmeseydik, yaşamlarımız ne kadar zorlaşırdı! Kutsal Yazılar, *“Tanrı'nın sadık olduğunu”* söyler. (Wolof dilinde: *Tanrı antlaşmalarını yerine getirir.*) (1.Korintliler 1:9) Tanrı'ya güvenebiliriz. O, asla sözünden geri dönmez. Asla değişmez. *“Rabbin söz sonsuza dek kalır.”* (1.Petrus 1:25)

5.) Tanrı, beşinci günde, sayıları binlerce binler olan **balık ve kuş** türlerini yarattı. Kutsal Yazılar şöyle der:

“Tanrı, ‘Sular canlı yaratıklar ile dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun’ diye buyurdu. Tanrı büyük deniz canavarlarını, sulara kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. Tanrı, ‘Verimli olun,

çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın' diyerek onları kutsadı. Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.” (Yaratılış 1:20-23)

- 6.) Kutsal Yazılar altıncı gün ile ilgili olarak bize Tanrı'nın **hayvanları ve insanı** yarattığını söyler. Ne yazık ki, bu önemli olayı açıklamak için bugün zamanımız yok. Tanrı isterse bir sonraki programda Kutsal Yazıların Tanrı'nın ilk insanı **nasıl ve neden** yarattığını özenli bir şekilde inceleyeceğiz.

Bugün **Tanrı'nın iyiliği** konusu üzerinde durduk. Tanrı'nın peygamberi Davut'un yazdıklarını okuduk: **“Tadın ve görün, Rab ne iyidir!”** Dostlar, Tanrı'nın iyiliğini gerçekten **tattınız mı?** Her gün Tanrı'nın bizim için sağlamış olduğu çeşitli yiyecekleri tadıyor ve yiyoruz, ama Tanrı'nın iyiliğini gerçekten “tattık” ve farkına vardık mı? Eğer Tanrı'nın iyiliğini gerçekten tatmak istiyorsanız, Tanrı'nın Sözü'nü dinlemeniz ve O'nun Sözü'ne inanmanız gerekir. Kutsal Yazılar şöyle der: **“İnsan yalnız ekmek ile yaşamaz, ama Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar.”** (Matta 4:4) Bir sonraki dersimizde, insanın yalnızca bir bedenden oluşmadığını, ama aynı zamanda bir canı da olduğunu keşfedeceğiz. Canlarımızın Tanrı'nın sözleri ile beslenmeleri gerekir. Tanrı'nın Sözü çok iyidir ve hiç bir şey ile kıyaslanamayacak kadar harikadır, ama bizim Tanrı'nın Sözü'ne acıkmamız gerekir. Midelerinizin yemek için acıktığı kadar canlarınız da Tanrı bilgisi ve O'nun sonsuz Sözü için acıkıyor mu? Eğer Tanrı'nın Sözü için bu şekilde bir açlık duyuyorsanız, size burada yeryüzünde Tanrı ile mükemmel bir esenlik ve yukarda göklerde bozulmaz bir miras verebilecek olan Gerçeği keşfedeceksiniz! Bunun doğru olduğunu biliyoruz, çünkü bu vaadi veren Tanrı'nın kendisidir. Tanrı bu konuda şöyle der: **“Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar!”** (Matta 5:6) Amin.

Dikkatleriniz için teşekkürler. Bir sonraki programda bize yine katılmanızı rica ediyoruz, çünkü bu programda Tanrı'nın insanı nasıl yarattığını ve hatta bundan daha da önemli olan konuyu, yani insanı neden yarattığını inceleyeceğiz.

Tanrı sizi bereketlesin ve Tanrı'nın size yaptığı harika Çağrısı'nı asla unutmayın:

“Tadın ve görün, Rab ne iyidir!” (Mezmur 34:8)